2126

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας διορθωθέν.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. ͵αψιθ'.

1719

φοϊζῶν ἡ τοῦ του πανί ατοθίλου

SISMANOGLIO MEGARO

ΕΥ͗ΡΕΣΙΣ ΚΑΤᾺ ΤΆΞΙΝ ΤῶΝ ΚΕΦΑΛΑΊΩΝ ΤΟῦ ὝΦΟΥΣ ΤΟῦ

κατὰ Ἰωάννου ἁγίου Εὐαγγελίου.

Α΄.	α.	Α΄. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα.	
	η.	Β΄. Τῇ β΄. τῆς διακαινησίμου.	
	ιδ΄.	Γ΄. Ἰαννουαρίου, ζ.	
	ιϛ΄.	Δ΄. Τῇ δ΄. τῆς διακαινησίμου.	
	ιη.	Ε΄. Κυριακῇ α΄. τῶν νηστειῶν.	
		Τῇ β΄. τῆς β΄. ἑβδομάδος.	α. περὶ τοῦ ἐν κανᾶ γάμου.
Β΄.	ιθ.	Ζ΄. Τῇ ϛ. τῆς διακαινησίμου.	β. περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
	κδ΄.	Η΄. Τῇ ε. τῆς διακαινησίμου.	γ΄. περὶ νικοδήμου.
Γ΄.		Θ΄. Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως.	
		Ι΄. Τῇ γ΄. τῆς β.	
	κε.	ΙΑ΄. Τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου.	δ΄. ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ.
Δ΄.	λγ΄.	ΙΒ΄. Κυριακῇ, ε.	ε. περὶ τῆς σαμαρείτιδος.
	λζ΄.	ΙΓ΄. Τῇ β΄. τῆς γ΄. ἑβδομάδος.	ϛ΄. περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλικοῦ.
Ε΄.	λη.	ΙΔ΄. Κυριακῇ, δ΄.	
	λθ΄.	ΙΕ΄. Τῇ γ΄. τῆς β΄. ἑβ.	ζ΄. περὶ τοῦ παραλύτου.
	μ΄.	Ιϛ΄. Τῇ ε. τῆς β΄. ἑβ.	
	μβ΄.	ΙΖ΄. Τῇ ϛ΄. τῆς β΄. ἑβ.	
	μθ΄	ΙΗ΄. Τῇ δ΄. τῆς β΄. ἑβδομάδος.	η. περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων. ματ. ιϛ΄. λου. κη. μαρ. ιϛ΄.
	ν.	ΙΘ΄. Σαββάτῳ δευτέρῳ.	θ΄ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου. μα. κζ΄. μαρ. ιζ΄.
	νγ΄.	Κ΄. Τῇ γ΄. τῆς γ΄. ἑβ.	
	νε.	ΚΑ΄. Τῇ δ΄. τῆς γ΄. ἑβ.	
	νη.	ΚΒ΄. Τῇ ε. τῆς γ΄. ἑβ.	
	ξγ΄.	ΚΓ΄. Τῇ ϛ΄. τῆς γ΄. ἑβ.	
	ξζ.	ΚΔ΄. Τῇ β΄. τῆς δ΄. ἑβ.	
	οε.	ΚΕ΄. Τῇ γ΄. τῆς δ΄. ἑβ.	
Ζ΄.	οϛ΄.	Κϛ΄. Τῇ δ΄. τῆς μεσοπεντηκοστῆς.	
	πα.	ΚΖ΄. Κυριακῇ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.	
	πϛ΄.	ΚΗ΄. Εἰς γυναῖκα μετανοοῦσαν.	
Η΄.	πζ΄	ΚΘ΄. Τῇ ε. τῆς δ΄. ἑβ.	
	πθ.	Λ΄. Τῇ ϛ΄. τῆς δ΄. ἑβ.	
		ΛΑ΄. Σαββάτῳ, δ΄.	
		ΛΒ΄. Τῇ β΄. τῆς ε. ἑβ.	
		ΛΓ΄. Τῇ γ΄. τῆς ε. ἑβ.	
		ΛΔ΄. Κυριακῇ ἕκτῃ.	ι. περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ.
Θ΄.		ΛΕ΄. Τῇ ε. τῆς ε. ἑβ.	
	ϙ.	Λϛ΄. Νοεμβρίῳ ιγ΄.	
Ι΄.	ϙβ΄.	ΛΖ΄. Τῇ ϛ΄. τῆς ε. ἑβ.	
		ΛΗ΄. Σαββάτῳ. καὶ τῇ ιβ΄. ἰαννουαρίου.	
	ϙδ΄.	ΛΘ΄. Σαββάτῳ, τοῦ λαζάρου.	ια. περὶ τῆς ἐγέρσεως τοῦ λαζάρου.
ΙΑ΄.	ϙε.	Μ΄. Τῇ β΄. τῆς ϛ΄. ἑβ.	
ΙΒ΄.	ϙη.	ΜΑ΄. Κυριακῇ τῶν βαΐων.	ιβ. περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ μ ξβ΄. μαρ. μδ΄. λουκ. κα.
			ιγ΄. περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας.
ΙΓ΄.	ργ΄.	ΜΒ΄. καὶ ΜΓ΄. Τῷ ὄρθρῳ τῆς μεγάλης δ΄.	ιδ΄. περὶ τῆς ὄνου, μα. με. μαρ. λβ. λουκ. ξη.
ΙΔ΄.	ριγ΄.	ΜΔ΄. Τοῦ νιπτῆρος α.	ιε. περὶ τῶν προσελθόντων ἑλλήνων.
	ριϛ΄.	ΜΕ΄. Μετὰ τὸ νίψασθαι β΄.	
	ρκε.	Μϛ΄. Εὐαγ-	
	ρκζ΄.	ΜΖ΄. γέλιον.	ιϛ΄. περὶ τοῦ νιπτῆρος.
ΙΕ΄.	ρλβ΄.	ΜΗ΄. πρῶ-	
	ρλγ΄.	ΜΘ΄. τον.	
		Ν΄. τῶν ἁ-	
Ιϛ΄.	ρλδ΄.	ΝΑ΄. γίων πα-	
	ρμϛ΄.	ΝΒ΄. θῶν.	
	ρμϛ΄.	ΝΓ΄.	ιζ΄ περὶ τοῦ παρακλήτου.
	ρν.	ΝΔ΄.	
ΙΖ΄.	ρνγ΄.	ΝΕ΄.	
		Νϛ΄.	
		ΝΖ΄.	
ΙΗ΄.	ρνϛ΄.	ΝΗ΄. Εὐαγγέλιον. β΄. τῶν ἁγίων	
	ρνγ΄.	παθῶν.	
	ροϛ΄.	ΝΘ΄. Τῶν ἁγίων παθῶν δ΄.	
	ρπθ΄.	Ξ΄. καὶ σεπτεμβρίῳ, ιδ΄.	
ΙΘ΄.	σα.	ΞΑ΄. καὶ τῇ θ΄. ὥρᾳ τῆς μεγάλης ϛ΄.	
	σϛ΄.	ΞΒ΄. Τῶν ἁγίων παθῶν ια.	ιη. περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος μα. ξη. μαρ. μη. λο. πβ.
Κ΄.	σθ΄.	ΞΓ΄. Ἑωθινὸν ζ.	
	σια.	ΞΔ΄. Ἑωθινὸν η.	
	σιγ΄.	ΞΕ΄. Ἑωθινὸν θ.	
ΚΑ΄.	σιθ΄.	Ξϛ΄. Ἑωθινὸν ι.	
	σκζ.	ΞΖ΄. Ἑωθινὸν ια.	

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ Ἰωάννου κατὰ Σωφρόνιον.

Ἰωάννης ὃν Ἰησοῦς πάνυ ἠγάπησεν, υἱὸς Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ ὑπὸ Ἡρώδου μετὰ τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἀποκεφαλισθέντος, ἔσχατος πάντων ἔγραψεν εὐαγγέλιον, παρακληθεὶς παρὰ τῶν τῆς Ἀσίας ἐπισκόπων, καὶ κατὰ Κηρίνθου καὶ ἄλλων αἱρετικῶν, καὶ μάλιστα τηνικαῦτα τοῦ τῶν Ἐβιωνιτῶν δόγματος ἀνακύψαντος, τῶν φασκόντων τὸν Χριστὸν πρὸ Μαρίας μὴ γεγενῆσθαι. ὅθεν ἠναγκάσθη τὴν θείαν γέννησιν αὐτοῦ εἰπεῖν. καὶ ἄλλην δὲ αἰτίαν τούτου τοῦ συγγράμματος φέρουσιν. ἀναγνοὺς γὰρ Ματθαίου, Μάρκου καὶ Λουκᾶ τὰ τεύχη, ἐδοκίμασε μὲν τὸ ὕφος τῆς ἱστορίας, καὶ ἀληθῆ αὐτοὺς εἰρηκέναι ἐβεβαίωσεν. ἑνὸς δὲ ἐνιαυτοῦ μόνου ὧν καὶ ἔπαθε, μετὰ τὴν φυλακὴν Ἰωάννου τὴν ἱστορίαν συντάξαι. ἐάσας τοίνυν τὸν ἐνιαυτὸν οὗ τὰ πεπραγμένα παρὰ τῶν τριῶν ἐξετέθη, τοῦ ἀνωτέρου χρόνου, πρὶν ἢ τὸν Ἰωάννην ἐμβληθῆναι εἰς τὴν εἱρκτήν, τὰς πράξεις ἐξέθετο, καθὰ σαφηνισθῆναι δυνήσεται τοῖς ἐπιμελῶς τοῖς τέτταρσιν εὐαγγελίοις ἐντυγχάνουσιν. ὅπερ καὶ τὴν διαφωνίαν τὴν δοκοῦσαν εἶναι Ἰωάννου μετὰ τῶν λοιπῶν εἴργει. ἔγραψε δὲ μίαν ἐπιστολήν, ἧς ἀρχή ἐστιν. ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ἥτις παρὰ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἐγκρίνεται. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο, ὧν ἡ ἀρχή ἐστι πρώτης μέν, ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ. δευτέρας δέ, ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ. Ἰωάννου πρεσβυτέρου λέγονται, οὗ ἔτι καὶ νῦν, ἕτερον μνῆμα ἐν τῇ Ἐφέσῳ τυγχάνει· καί τινες νομίζουσι, τὰ δύο μνημεῖα Ἰωάννου εἶναι τοῦ εὐαγγελιστοῦ, περὶ οὗ ἡνίκα κατὰ τάξιν εἰς Παπίαν τὸν τούτου ἀκροατὴν ἔλθωμεν ἐξηγησόμεθα. τοιγαροῦν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, δευτέραν μετὰ Νέρωνα διωγμὸν κινοῦντος Δομετιανοῦ, εἰς Πάτμον νῆσον περιορισθεὶς συνέταξεν Ἀποκάλυψιν, ἣν μετέφρασεν Ἰουστῖνος μάρτυς καὶ Εἰρηναῖος. σφαγέντος δὲ Δομετιανοῦ, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ διὰ τὴν πολλὴν ὠμότητα, παρὰ τῆς συγκλήτου ἀκυρωθεισῶν, ἐπὶ Νέρβα εἰς Ἔφεσον ἀναζεύξας, ἕως Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε διατελέσας, πάσας τὰς τῆς Ἀσίας ἐθεμελίωσε καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκκλησίας, καὶ λίαν γηράσας ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸ πάθος κυρίου τελευτήσας, πλησίον τῆς προειρημένης πόλεως ἠξιώθη τῆς κοιμήσεως.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΒΙΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΥ μάρτυρος καὶ Τύρου ἐπισκόπου συνόψεως.

Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ εὐαγγελιστὴς τοῦ κυρίου γενόμενος, ὃν καὶ ἠγάπα ὁ κύριος, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ὑπὸ δὲ Τραϊανοῦ βασιλέως ἐξωρίσθη ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου. ἐκεῖ δὲ ὢν καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἔγραψε, καὶ ἐξέδωκεν ἐν Ἐφέσῳ, διὰ Γαΐου τοῦ ξενοδόχου καὶ διακόνου, ᾧ καὶ Παῦλος ὁ ἀπόστολος μαρτυρεῖ λέγων Ῥωμαίοις, ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας, μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Τραϊανοῦ, ἐπάνεισιν τῆς νήσου ὁ μακάριος Ἰωάννης καὶ παραμένει ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἔζησεν ἔτη ρκ. καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν, ἑαυτὸν ἐκεῖ ἔθαψε θεοῦ βουλήσει. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες μὴ ἐπὶ Τραϊανοῦ, αὐτὸν ἐξωρίσθαι ἐν Πάτμῳ, ἀλλὰ Δομετιανοῦ, υἱοῦ Οὐεσπεσιανοῦ.

φοίσων ἦθού λου πανί [illegible] οἴμου δε αὐτοῦ λῶς [illegible]
[illegible] κύριο κύριο [illegible] καλοΐνικού [illegible]
ἤρθε νίχανί [illegible] σό μή [illegible] οἴχα [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ὅπου [illegible]

[illegible]

[illegible] ῶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] οἱ [illegible] χρονο[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible]

[illegible]

‡ [illegible]

1864 [illegible] εὐαγγέλιον [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀμήν

SISMANOGLIO MEGARO

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΟΑΝΝΙΣ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα.

Κεφ. α.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. α.

ἘΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος α. γ.
ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λό-
γος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν
θεόν. Πάντα δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέ-
γονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς
ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐ-
β. γ. τὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρω-
πος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα
αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός,
ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι᾽ αὐτοῦ. Οὐκ
ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχό-
γ. γ. μενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν,
καὶ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος
δ. ι. αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ
οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου-

σίαν, τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύου-
σιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἳ οὐκ ἐξ αἱμά-
των, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρός, ἀλλ᾽ ἐκ θεοῦ ἐγεν-
νήθησαν. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ε. α.
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ ἐθεασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀλη- ς. ι.
θείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ,
καὶ κέκραγε λέγων. Οὗτος ἦν ὃν εἶπον,
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου
γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ζ. ι.
ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάν-
τες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάρι-
τος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη.
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐγένετο.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα, εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. ξε.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ
τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλει-

σμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνη-
γμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰ-
πὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
σιδ΄. ι΄. τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν κύριον. Εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω
ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε,
καὶ λέγει αὐτοῖς, λάβετε πνεῦμα
σιε΄. ζ΄. ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κε-
σις΄. ι΄. κράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώ-
δεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν
μετ᾽ αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰησοῦς. Ἔλε-
γον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑωρά-
καμεν τὸν κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν
μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον
τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου
εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν
χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ
μὴ πιστεύσω.

ΚΔ΄.

λ΄. Τῇ β΄. τῆς διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. β΄.

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ὁ μονογε-
νὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐ-
κεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ
ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων, ἱερεῖς καὶ
λευΐτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, σὺ
Τὸ αὐτὸ ἐκ ἰωάννου, δ΄. τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνή-
σατο. καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐ-
γὼ ὁ χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, τί οὖν;
[illegible]ας εἶ σύ; καὶ λέγει, οὐκ εἰμί. Ὁ
προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, οὔ.
Εἶπον οὖν αὐτῷ, τίς εἶ, ἵνα ἀπόκρισιν
δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς; τί λέ-
γεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη. ἐγὼ φωνὴ ι΄. α΄.
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν
ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν ἡσαΐας ὁ προ-
φήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν
ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐ-
τὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ. Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ ια΄. ι΄.
σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς, οὔτε ἠλίας, οὔτε προφή-
της; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης, λέ-
γων. Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι, μέσος ιβ΄. α΄.
δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς
ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ
ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν βηθαβαρᾷ ιγ΄. ι΄.
ἐγένετο, πέραν τοῦ ἰορδάνου, ὅπου ἦν
ἰωάννης βαπτίζων.

Τῇ γ΄. τῆς διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ [illegible] Λουκᾶν. μγ΄.

πεθ΄. η΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ὁ πέτρος ἀναστὰς
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρα- Περὶ τοῦ κλεόπα. πγ΄.
κύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα
μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυ-
μάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ
θ΄. ι΄. αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν στα-
δίους ἑξήκοντα ἀπὸ ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνο-
μα ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς Τὸ αὐτὸ
ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβη- ἐκ ἑωθινόν.
κότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμι-
λεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ ἰησοῦς
ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ
ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τούς. τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλ-
λετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ
ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ εἷς, ᾧ
ὄνομα

ὄνομα κλεόπας. εἶπε πρὸς αὐτόν·
σὺ μόνος παροικεῖς ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ
οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. τὰ περὶ Ἰη-
σοῦ τοῦ ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λό-
γῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρ-
χιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρί-
μα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἰσραήλ. ἀλλά γε
σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέ-
ραν ἄγει σήμερον, ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγέ-
νετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡ-
μῶν, ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὀρ- λ'.
θριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦ-
σαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι,
καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ
λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τι-
νες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ
εὗρον οὕτως, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶ-
πον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε
πρὸς αὐτούς, ὦ ἀνόητοι, καὶ βραδεῖς
τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
ἐλάλησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ ταῦτα
ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προ-
φητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πά-
σαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπο-
ρεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο, πορρω-
τέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο
αὐτὸν λέγοντες, μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι
πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέ-
ρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
μετ᾽ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγη-
σε, καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐ-
τῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ
ἐπέγνωσαν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐ-
γένετο ἀπ᾽ αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλ-
λήλους. οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν
ἐν ἡμῖν. ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν
εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμέ-
νους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέ-
γοντας, ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως, καὶ
ὤφθη σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο
τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν
τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Τῇ δ'. τῆς διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. δ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκει ὁ ἰωάννης, καὶ ιε'. ι'.
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέ-
ψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει·
ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ
οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκο-
λούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ
ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦν-
τας, λέγει αὐτοῖς. τί ζητεῖτε; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ. ῥαββὶ, ὃ λέγεται ἑρμη-
νευόμενον, διδάσκαλε, ποῦ μένεις;
Λέγει αὐτοῖς. ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε.
Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ᾽
αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ὥρα
δὲ ἦν ὡς δεκάτη. ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς σίμωνος πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν
ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολου-
θησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος ζ'.
τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα, καὶ λέ- α'.
γει

γει αὐτῷ. Εὑρήκαμεν τὸν μεσίαν, ὅ
ἐστι μεθερμηνευόμενον, χς. καὶ ἤγα-
γεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν. Ἐμβλέψας
αὐτῷ ὁ ἰς, εἶπε· σὺ εἶ σίμων ὁ υἱὸς ἰω-
νᾶ, σὺ κληθήσῃ κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύε-
ται πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν
ὁ ἰς ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ
εὑρίσκει φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ,
ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ φίλιππος
ἀπὸ βηθσαϊδὰ ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ
πέτρου. Εὑρίσκει φίλιππος τὸν να-
θαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ. ὃν ἔγραψε
μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται,
εὑρήκαμεν ἰν, τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ, τὸν
ἀπὸ ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθα-
ναὴλ. ἐκ ναζαρὲτ, δύναταί τι ἀγα-
θὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ φίλιππος, ἔρ-
χου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ ἰς τὸν ναθαναὴλ
ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ
αὐτοῦ. ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ
δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ ναθαναήλ.
πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ ἰς
καὶ εἶπεν αὐτῷ. πρὸ τοῦ σε φίλιππον
φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν
σε. Ἀπεκρίθη ναθαναὴλ, καὶ λέγει
αὐτῷ. ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ, σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ. Ἀπεκρίθη ἰς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ. ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑ-
ποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τού-
των ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ. ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν. ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν οὐ-
ρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ
ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου.

Τῇ ε. τῆς διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. γ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ
τῶν φαρισαίων, νικόδημος ὄνομα αὐ-
τῷ, ἄρχων τῶν ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε
πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Περὶ τοῦ νικοδήμου.
ῥαββὶ, οἴδαμεν, ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυ-
θας διδάσκαλος. οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς,
ἐὰν μὴ ἦ ὁ θς μετ᾽ αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη
ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν,
οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικόδημος.
πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι Τὸ αὐτὸ ἐκ ἰωάννου, β.
γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοι-
λίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰ-
σελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρί-
θη ὁ ἰησοῦς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν
μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύμα-
τος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον
ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι. καὶ τὸ γε-
γεννημένον ἐκ τοῦ πνς, πνα ἐστι. Μὴ
θαυμάσῃς, ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς
γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ πνα ὅπου θέ-
λει, πνεῖ. καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκού-
εις, ἀλλ᾽ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ
ποῦ ὑπάγει. οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεν-
νημένος ἐκ τοῦ πνς. Ἀπεκρίθη νικό-
δημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πῶς δύναται
ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ
ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν, λα-
λοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν, μαρτυροῦ-
μεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμ-
βάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ
οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ
ἐπουράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς
ἀνα-

ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς μωσῆς
ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑ-
ψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλ-
λ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κα-
περναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέ-
ρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰου-
δαίων. καὶ ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ
Περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ. β'. Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦν-
τας βόας, καὶ πρόβατα καὶ περιστε-
ρὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημέ-
νους. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοι-
νίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα. καὶ τὰς
τραπέζας ἀνέστρεψε. Καὶ τοῖς τὰς
περιστερὰς πωλοῦσιν, εἶπεν. ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν, καὶ μὴ ποιεῖτε τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου, οἶκον ἐμπορίου.
Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι
γεγραμμένον ἐστὶν, ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
σου κατέφαγέ με. Ἀπεκρίθησαν
οὖν οἱ ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ. τί ση-
μεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποι-
εῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις, ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ ἰου-
δαῖοι, τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν,
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις, ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ
ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθη-
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλε-
γ'. γε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λό-
γῳ, ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὴν ἰουδαίαν
γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ
ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ σαλεὶμ, ὅτι ὕδα-
τα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο, καὶ
ἐβαπτίζοντο. οὔπω γὰρ ἦν βεβλημέ-
νος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης. Ἐγένε- Περὶ καθαρισμοῦ ζήτησις.
το οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάν-
νου μετὰ ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.
Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ. ῥαββὶ, ὃς ἦν μετὰ σοῦ
πέραν τοῦ ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύ-
ρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες
ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη
ἰωάννης καὶ εἶπεν, οὐ δύναται ἄνθρωπος
λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον
αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι Τὸ αὐτὸ καὶ ἰανουαρίῳ.
μαρτυρεῖτε. ὅτι εἶπον, οὐκ εἰμὶ ἐγὼ
ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμ-
προσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμ-
φην, νυμφίος ἐστίν. ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ,
χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμ-
φίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλή-
ρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ
ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς,
ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ.
Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω

πάντων ἐςὶ, καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε,
τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν
αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν, ὅ-
τι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀντιπάσχα. τὸ εὐαγ-
κ. γέλιον τοῦ ὄρθρου, ζήτει ἑωθινὸν, α'.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξε.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σιγ'. θ'.
τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνη-
γμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ ἰς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέ-
ιδ'. ε. γει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰ-
πὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν κν. Εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ ἰς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω
ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε,
καὶ λέγει αὐτοῖς, λάβετε πνεῦμα
ιε. ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας,
ζ'. ἀφίενται αὐτοῖς. ἄν τινων κρατῆτε, κε-
ις'. α. κράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώ-
δεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν
μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰησοῦς. Ἔλεγον
οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑωράκα-
μεν τὸν κν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ
ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον
τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου
ιζ'. θ'. εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν
χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ
μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκ-
τὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχε-
ται ὁ ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰ-
ρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ θωμᾷ.
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε
τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά
σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου,
καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
ὁ κς μου, καὶ ὁ θεός μου. Λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰησοῦς. ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευ-
κας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πι-
στεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλ- σιδ'. ι.
λα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἐνώπιον
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμ-
μένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα σιε'. θ'.
δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἵνα πι-
Β'. στεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόμα-
τι αὐτοῦ.

Τῇ β. τῆς β. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ς'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Γάμος ἐγένετο ἐν Περὶ τοῦ
κανᾷ τῆς γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μή- ἐν κανᾷ
τηρ τοῦ ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ γάμου.
ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γά-
μον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ
μήτηρ τοῦ ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν, οἶνον οὐκ
ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς, τί ἐμοὶ
καὶ σοὶ γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.
Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις ὅ,
τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν
δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι,
κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν ἰουδαίων,
χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ
τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, γεμίσατε
τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐ-
τὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀν-
τλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτε-
κλί-

κλίνῳ, καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο
ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγε-
νημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ
διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕ-
δωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρί-
κλινος, καὶ λέγει αὐτῷ. πᾶς ἄνθρωπος πρῶ-
τον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυ-
σθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω. σὺ δὲ τετήρη-
κας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην
ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς
ἐν κανᾶ τῆς γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρω-
Γ. σε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Τῇ γ΄. τῆς β΄. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ι.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Οὕ-
τως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥσ-
τε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν,
βδ. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπό-
ληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ
γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς
τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλ-
λ᾽ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ. Ὁ πι-
στεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται. Ὁ δὲ μὴ
πιστεύων, ἤδη κέκριται. ὅτι μὴ πεπί-
στευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ
φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγά-
πησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκό-
τος, ἢ τὸ φῶς. ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν
τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-
σων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται
πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν,
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα φανερωθῇ
αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργα-
σμένα.

Τὸ αὐτὸ εἰς κοιμηθέντας.

Ε.
Τῇ δ΄. τῆς β΄. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιε.

Τὸ αὐτὸ εἰς κοιμηθέντας.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Ὁ πατήρ μου
ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζο-
μαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μό-
νον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα
κθ. ἴδιον, ἔλεγε τὸν θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν
τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν. οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ᾽ ἑαυ-
τοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα
ποιοῦντα. ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦ-
τα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πα-
τὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυ-
σιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα
τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε. Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ
ὁ υἱὸς, οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ
ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρί-
σιν πᾶσαν, δέδωκε τῷ υἱῷ ἵνα πάντες
τιμῶσι τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πα-
τέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν, οὐ τιμᾷ
τὸν πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λό-
γον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμ-
ψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ
εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μετα-
βέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
Ε. ζωήν.

Τῇ ε΄. τῆς β΄. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιϛ.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ

Τὸ αὐτὸ εἰς κοιμηθέντας.

πι-

πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλ-
μα΄ ἀ. λὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ
νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ
θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες, ζήσονται. Ὥσπερ
γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕ-
τως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ, ζωὴν ἔχειν ἐν
ἑαυτῷ, καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρί-
σιν ποιεῖν. Ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶν, μὴ
θαυμάζετε τοῦτο. Ὅτι ἔρχεται ὥρα
ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκού-
σονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύ-
σονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς
ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πρά-
μβ΄ ἀ. ξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ
δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ-
δὲν. καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐ-
μὴ, δικαία ἐστίν. Ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέ-
β. λημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με πατρός.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς β΄. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιζ.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. Καθὼς ἀκούω, κρίνω,
καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν. ὅτι οὐ ζη-
τῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. Ἐὰν
μγ΄ ἰ. ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρ-
τυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἄλλος ἐστὶν
ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀ-
ληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ. Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς
ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀλη-
θείᾳ. ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρ-
τυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέ-
γω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἦν ὁ
λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς
ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω
τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου, τὰ
γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ, ἵνα
τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πατὴρ
με ἀπέσταλκε καὶ ὁ πέμψας με πα-
τὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ.
Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώπο- μδ΄ γ΄ μέ. ἰ.
τε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε. καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑ-
μῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑ-
μεῖς οὐ πιστεύετε. Ἐρευνᾶτε τὰς γρα-
φὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. καὶ οὐ θέλετε
ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δό-
ξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, ἀλλ' ἔ-
γνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ
θεοῦ, οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλή-
λυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ
οὐ λαμβάνετέ με. ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψε-
σθε. Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δό-
ξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες,
καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ
οὐ ζητεῖτε. Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατη-
γορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα. ἔστιν
ὁ κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς. εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε. Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε μωσῇ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, περὶ ἐμοῦ γὰρ ἐκεῖ-
νος ἔγραψεν. Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥή-
μασι πιστεύετε; Μετὰ ταῦτα ἀπῆλ-
θεν ὁ ἰησοῦς, πέραν τῆς θαλάσσης τῆς μς΄ ἀ.
γαλι-

γαλιλαίας τῆς τιβεριάδος, καὶ ἠκο-
λούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων
ε. αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀ-
σθενούντων.

Σαββάτῳ, β.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἰδόντες οἱ ἄνοι, ὃ ἐ-
ποίησε σημεῖον ὁ Ἰς, ἔλεγον, ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον. Ἰς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλου-
γ. σιν ἔρχεσθαι, καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν, ἵνα
ι. ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρη-
α. σε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς
δ. δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μα-
Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου. θ. θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέ-
ραν τῆς θαλάσσης εἰς καπερναούμ. καὶ
σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει
πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰς. ἥ τε θάλασσα ἀνέ-
μου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο. Ἐ-
ληλακότες οὖν, ὡς σταδίους εἴκοσι πέν-
τε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰν περιπα-
τοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ
πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν.
Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, ἐγώ εἰμι, μὴ φο-
βεῖσθε. Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένε-
το ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον. Τῇ ἐ-
ιβ. ι. παύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς
θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο
οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν, ἐκεῖνο εἰς ὃ ἀνέβη-
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνει-
σῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰς εἰς τὸ
πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιά-
ρια ἐκ τιβεριάδος, ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅ-
που ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαν-
τος τοῦ κυ. Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἀνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιά-
ρια καὶ ἦλθον εἰς καπερναοὺμ, ζητοῦν-
τες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, ῥαββὶ, πό-
τε ὧδε γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰς, καὶ εἶπεν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα,
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐ-
χορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶ-
σιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶ-
σιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει. τοῦτον γὰρ
ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.

Κυριακῇ, γ.

Τῶν μυροφόρων. Εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ
ἀγγέλιον. Ζήτει ἑωθινὸν γ.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐλθὼν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ σκζ. α.
ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτὴς,
ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυ. μ.
πρὸς πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰυ. Ὁ δὲ πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ
ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ
πάλαι ἀπέθανε. καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν-
τυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ
καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, σκη. α.
καὶ κατέθηκεν αὐτὸν, ἐν μνημείῳ, ὃ
ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας. καὶ
προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου. ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδα-
ληνὴ, καὶ μαρία ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ
τίθε-

πίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαβ-
βάτου, μαρία ἡ μαγδαληνὴ, καὶ
μαρία ἰακώβου, καὶ σαλώμη, ἠγόρα-
σλα'. α'. σαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι, ἀλεί-
ψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς
σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον
πρὸς ἑαυτὰς, τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι
ἀποκεκύλισται ὁ λίθος. ἦν γὰρ μέγας
σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνη-
μεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν
τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν
σλβ'. α'. λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ
λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκθαμβεῖσθε. ἰησοῦν
ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρω-
μένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τό-
πος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε.
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλι-
λαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. καθὼς
εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔ-
σλγ'. β'. φυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου. εἶχε δὲ αὐ-
τὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
Δ'. εἶπον. ἐφοβοῦντο γάρ.

Τῇ β'. τῆς γ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιγ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦν τις βασιλικὸς, οὗ
ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναούμ. Οὗτος ἀ-
κούσας, ὅτι ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς
τὴν γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα καταβῇ, καὶ
ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν. ἔμελλε γὰρ ἀ-
ποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐ-
τὸν, ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε
οὐ μὴ πιστεύσητε. Λέγει πρὸς αὐτὸν
βασιλικός. κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀπο-
θανεῖν τὸ παιδίον μου. Λέγει αὐτῷ ὁ
ἰησοῦς, πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν
ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. Ἤδη δὲ αὐτοῦ κα-
ταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντη-
σαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες,
ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ'
αὐτῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψότερον
ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅτι χθὲς ὥραν
ἑβδόμην, ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.
Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥ-
ρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου
ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον ση-
ε'. μεῖον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν.

Τῇ γ'. τῆς γ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κ'.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς
αὐτὸν ἰουδαίους. Ἐργάζεσθε μὴ τὴν κοιμη-
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν θέντας ὁ
βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώ-
σει. τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ
θεός. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν. τί ποιῶμεν,
ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;
Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τοῦ- ιγ'. δ'.
τό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. Εἶπον οὖν αὐ-
τῷ, τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα εἴδω- ιδ'. ε'.
μεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;
οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ
ἐρήμῳ. καθώς ἐστι γεγραμμένον, ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς φα-
γεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐ μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν

ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πα-
τήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ
ϛ'. ἐστιν, ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν
διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Τῇ δ'. τῆς γ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κά.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ Ἰουδαίους. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς. ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πει-
νάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ δι-
ψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ
νέ. ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ
νϛ'. ί. δίδωσί μοι ὁ πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει. καὶ
τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκ-
νζ'. ά. βάλλω ἔξω. ὅτι καταβέβηκα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
νή. έ. τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρὸς, ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ,
ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ϛ'. ἡμέρᾳ.

Τῇ έ. τῆς γ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κβ'.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐ-
τῷ Ἰουδαίους. Τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν
υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώ-
νιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ, τῇ ἐσχάτῃ
Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κοιμηθέντας. ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος,
νθ'. ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔλεγον. οὐχ
ά. οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς
ξδ'. έ. οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα;
πῶς οὖν λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
ταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ

εἶπεν αὐτοῖς. μὴ γογγύζετε μετ' ἀλ-
λήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με,
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με, ἑλκύσῃ
ϛ'. αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν, ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς γ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κγ'.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ Ἰουδαίους. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν, ἔφαγον τὸ μάν-
να ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. οὗτός ξγ'.
ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ί.
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθά- ξέ.
νῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ ά.
οὐρανοῦ καταβάς. ἐάν τις φάγῃ ἐκ τού-
του τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου
ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσ-
μου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλ- ξϛ'.
λήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες. πῶς δύ- ί.
ναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα
φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ φάγητε
τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν
ἐν ἑαυτοῖς. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα,
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώ-
ΙΕ'. νιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχά-
τῃ ἡμέρᾳ.

Σαββάτῳ γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. μή.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ταῦ-
τα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ
γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν με-
μίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσ-
μος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ

κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξά-
μην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μι-
ρλθ. γ. σεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ
λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦ-
ρμ. ί. λος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίω-
ξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον
μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρή-
ρμα. ά. σουσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν
ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι
ρμβ. γ. τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ
ρμγ. ί. ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶ-
ρμδ. ί. χον. νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μι-
σῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα
μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος
πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν δὲ
μέ. ί. καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ,
καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐ-
Περὶ τοῦ παρακλήτου. ιζ. τῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμ-
ψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκ-
πορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ
ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ'
ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.
ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. Ἀλ-
λ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας
ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ
θεῷ.

ε. Κυριακῇ, δ.

Τοῦ παραλύτου, εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ
εὐαγγέλιον, ζήτει ἑωθινὸν, δ.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιδ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερο-
σόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις Περὶ τοῦ λη. ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. ζ.
ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ
ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ,
πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέ-
κειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων,
τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομέ-
νων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγε-
λος γὰρ κατὰ καιρὸν, κατέβαινεν ἐν
τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ
ὕδωρ. ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς, μετὰ τὴν
ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο,
ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν
δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα καὶ
ὀκτὼ ἔτη, ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦτον
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς,
ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐ-
τῷ. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν. κύριε, ἄνθρωπον
οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕ-
δωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβή-
θραν. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ
ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ
περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς
ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐ-
τοῦ, καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ
ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ. σάβ-
βατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι, ἆραι τὸν
κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. ὁ λθ. ί.
ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνος μοι εἶπεν, ἆ-
ρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπά-
τει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν. τίς ἐστιν ὁ
ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, ἆρον τὸν κράβ-
βατόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰα-
θεὶς, οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξέ-
νευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Με-

τὰ ταῦτα, εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν
τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἴδε ὑγιὴς γέγο-
νας, μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν
τί σοι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
ϛʹ. ἀνήγγειλε τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν, ὁ
ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Τῇ βʹ. τῆς δʹ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, κδʹ.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐ-
τῷ ἰουδαίους. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρ-
κα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μέ-
νει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέ με
ξζʹ. ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ
ξηʹ. εʹ. τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.
Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βὰς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον. ὁ τρώγων τοῦ-
τον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδά-
σκων ἐν καπερναούμ. Πολλοὶ οὖν ἀκού-
σαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον.
σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος. τίς δύναται
ξθʹ. αὐτοῦ ἀκούειν; Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ,
ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς. τοῦτο ὑμᾶς σκαν-
δαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα, ὅπου ἦν τὸ πρότε-
ρον; τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ
εʹ. δʹ. οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι, καὶ ζωή ἐστιν. ἀλ-
λ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς, οἳ οὐ πιστεύουσιν.
οαʹ. Ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ
δʹ. ϛʹ. μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων
οβʹ. αὐτόν. καὶ ἔλεγε. διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑ-
δʹ. ογʹ. μῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με,
ιϛʹ. ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός
μου. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν

μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι
μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς δώδεκα. μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπά- οδʹ.
γειν; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ σίμων πέ- αʹ.
τρος. κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα;
ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καὶ ἡμεῖς
ζʹ. πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ
ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Τῇ γʹ. τῆς δʹ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεʹ.

Ὤ καιρῷ ἐκείνῳ, περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ οε.
γαλιλαίᾳ. οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι. Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία. Εἶπον οὖν
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. μετά-
βηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν ἰου-
δαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρή-
σωσι τὰ ἔργα σου, ἃ ποιεῖς. οὐδεὶς γὰρ
ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παῤῥησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φα-
νέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ, ἐπίστευον εἰς αὐτόν. Λέ-
γει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔπω
πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάντο-
τε ἐστὶν ἕτοιμος. Οὐ δύναται ὁ κόσ-
μος μισεῖν ὑμᾶς. ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ
μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
πονηρά ἐστιν. ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην. ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω
εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ
ἐμὸς, οὔπω πεπλήρωται. Ταῦτα δὲ εἰ-
πὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ.
Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τό-
τε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ
φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. Οἱ οὖν
ἰουδαῖοι, ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ

ἔλεγον. ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; καὶ γογγυσμὸς
πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. Οἱ
μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ
ἔλεγον, οὔ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. Οὐ-
δεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐ-
ζ'. τοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων.

Τῇ δ'. τῆς μεσοπεντηκοστῆς.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κε'.

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ
ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε. καὶ ἐθαύμαζον οἱ
ἰουδαῖοι, λέγοντες. πῶς οὗτος γράμμα-
τα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ἀπεκρίθη
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. ἡ ἐμὴ διδα-
ις'. χὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαν-
τός με. ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς,
πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ'
ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν,
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ. ὁ δὲ ζητῶν
τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος
ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
Οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ
οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με
ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄ-
χλος, καὶ εἶπε. δαιμόνιον ἔχεις. τίς σε
ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. ἓν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάν-
τες θαυμάζετε; διὰ τοῦτο μωσῆς δέδω-
κεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ
μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν
σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περι-
τομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ,
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος μωσέως, ἐμοὶ χο-
λᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν
σαββάτῳ; Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔ-
λεγον οὖν τινὲς ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν.
οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι,
καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ
λέγουσι; μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ
ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;
ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. ὁ δὲ οζ'. γ'.
Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν
ἐστίν. Ἔκραξεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ δι-
δάσκων, καὶ λέγων. κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴ-
δατε πόθεν εἰμὶ, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλ-
ήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας
με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐγὼ δὲ οἶδα
αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με
ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, οζ'. δ'.
Η. καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ-
ρας, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Τῇ ε'. τῆς δ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κθ'.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς οζ'.
αὐτὸν ἰουδαίους. Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ πε-
ριπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρι-
σαῖοι, σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς; ἡ
μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρί-
θη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. κἂν ἐγὼ μαρτυ-
ρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρ-
τυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ
ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρ-
χομαι, ἢ ποῦ ὑπάγω. Ὑμεῖς κατὰ τὴν
σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ
ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀλη-
θής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ
ὁ πέμψας με πατήρ. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ
δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. Ἐγώ
εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

Ἔλε-

πζ΄. γ΄. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ. ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου;
ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. οὔτε ἐμὲ οἴδατε,
οὔτε τὸν πατέρα μου. Εἰ ἐμὲ ᾔδειτε,
πη΄. α΄. καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν. Ταῦτα τὰ
ῥήματα ἐλάλησεν ὁ ἰς ἐν τῷ γαζο-
φυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ οὐ-
Η΄. δεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει
ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς δ΄. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λ΄.

Ἶπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζη-
τήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀπο-
θανεῖσθε ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
πθ΄. ι΄. δύνασθε ἐλθεῖν. Ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι.
μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει, ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω
ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμὶ, ὑμεῖς ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀπο-
θανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἐὰν
γὰρ μὴ πιστεύσητε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθα-
νεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλε-
γον οὖν αὐτῷ. σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑ-
μῖν, πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ
κρίνειν, ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με, ἀληθής ἐ-
στι. κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ᾽ αὐτοῦ, ταῦτα
λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν
δὲ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. Εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς, ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ
ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς
ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. καὶ
ὁ πέμψας με, μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν. Οὐκ ἀ-
φῆκέ με μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρε-
Η΄. στὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λα-
λοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Τῷ σαββάτῳ, τῆς δ΄. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λα΄.

Ἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ ἰουδαίους. Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν πθ΄.
τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου
ἐστὲ, καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀ-
λήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. Ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ, σπέρμα ἀβραάμ
ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώ-
ποτε. πῶς σὺ λέγεις, ὅτι ἐλεύθεροι γε-
νήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς, ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.
ὁ δὲ δοῦλος, οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν
αἰῶνα. ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐὰν
οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐ-
λεύθεροι ἔσεσθε. Οἶδα ὅτι σπέρμα
ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς, οὐ χωρεῖ ἐν
ὑμῖν. Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί
μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε
παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε. Ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀ-
βραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς, εἰ τέ-
κνα τοῦ ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ
ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν. νῦν δὲ ζητεῖτέ
με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀλήθειαν
ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ
θεοῦ. τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς
ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν; Εἶπον
οὖν αὐτῷ, ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννή-
μεθα, ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. Εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς. εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν
ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ. ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω.

Κυριακῇ, ε΄.

Δ. Τῆς σαμαριτίδος, τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, ζήτει ἑωθινὸν, γ΄.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. ιβ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας, λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ ἔδωκεν ἰακὼβ ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ, ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρεῖτις, πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι, σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή. κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ, πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ. πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν, ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνή, καὶ εἶπεν, οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ. τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή. κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις, προσκυνήσετε τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἴδατε. ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν. ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, προσκυνήσουσι τῷ πατρί, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ πατὴρ, τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν· Πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι μεσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει. Οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς, ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. μήτι οὗτός ἐστιν

ὁ Χριστός

Περὶ τῆς σαμαρείτιδος.

SISMANOGLIO MEGARO

ὁ Χς; Ἐξῆλθεν οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρ-
χοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες, ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς, ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑ-
μεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
πρὸς ἀλλήλους, μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ
φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἐμὸν
βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ
ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τε-
τράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται;
ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας,
ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. καὶ
ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνά-
γει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ
σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν
γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι
ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερί-
ζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ
οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε. ἄλλοι κεκο-
πιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκεί-
νης, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, τῶν
σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναι-
κὸς, μαρτυρούσης, ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅ-
σα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν
οἱ σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι
παρ' αὐτοῖς. καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας,
καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λό-
γον αὐτοῦ. τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι οὐκ
ἔτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν. αὐ-
τοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι οὗ-
τός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χς.

Η. Τῇ β. τῆς ε. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λβ.

Εὐαγγέλιον.

Εἶπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠ-
γαπᾶτε ἂν ἐμέ. Ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θυ ἐ-
ξῆλθον, καὶ ἥκω, οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐ-
λήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.
Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώ-
σκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον
τὸν ἐμόν. Ὑμεῖς ἐκ πρς τοῦ διαβόλου
ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πρς ὑμῶν θέ-
λετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ'
ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ,
ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ,
ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω οὐ πιστεύετέ μοι.
Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρ-
τίας, εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑ-
μεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θυ, τὰ
ῥήματα τοῦ θυ ἀκούει. διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ
ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θυ οὐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθη-
σαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ. οὐ κα-
λῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι σαμαρείτης
εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις. Ἀπεκρίθη ἰς,
ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ
τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ
με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου. ἔστιν
ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
Η. ὑμῖν. ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ,
θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ γ. τῆς ε. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λγ.

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς πθ.
αὐτὸν ἰουδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ,
θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι, νῦν ἐγνώκα-
μεν, ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ

ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέ-
γεις, ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ
γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα; μὴ σὺ
μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ, ὅστις
ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον.
τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; ἀπεκρίθη ἰς.
ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου
οὐδέν ἐστιν. Ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων-
με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστι, καὶ
οὐκ ἐγνώκατε αὐτὸν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐ-
τόν. Καὶ ἐὰν εἴπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔ-
σομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης, ἀλλ' οἶδα
αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβ-
ραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ἠγαλλιάσατο, ἵνα
ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε καὶ ἐ-
χάρη. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς αὐ-
τόν. πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ ἀ-
βραὰμ ἑώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν ἀβρα-
ὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. Ἦραν οὖν λίθους,
ἵνα βάλλωσιν ἐπ' αὐτόν. ἰς δὲ ἐκρύβη,
καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέ-
ς'. σου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως.

Τῇ δ'. τῆς ε' ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. ιη'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ ἰησοῦς τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ θεασάμενος ὅτι
πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέ-
γει πρὸς τὸν φίλιππον, πόθεν ἀγο-
μθ'. α'. ράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗ-
τοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, πειράζων αὐ-
τὸν, αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν)
Ἀπεκρίθη αὐτῷ φίλιππος, διακο-
σίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐ-
τοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λά-
βῃ. Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς σίμωνος
πέτρου. ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει
πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψά-
ρια, ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;
Εἶπε δὲ ὁ ἰς, ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀνα-
πεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τό-
πῳ. ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες, τὸν ἀριθ-
μὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. Ἔλαβε δὲ
τοὺς ἄρτους ὁ ἰς. καὶ εὐχαριστήσας, δέδω-
κε τοῖς μαθηταῖς. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις. ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψα-
ρίων, ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθη-
σαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, συνα-
γάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσμα-
τα, ἵνα μή τι ἀπόληται. συνήγαγον οὖν,
καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασ-
μάτων, ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθί-
νων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.
Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ
θ'. ἰς, ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προ-
φήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Τῇ ε'. τῆς ε' ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. λε'.

Εἶπεν ὁ κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πβ'.
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Εἰς κρίμα ἐγὼ
εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ
βλέποντες βλέπωσι. καὶ οἱ βλέποντες,
τυφλοὶ γένωνται. Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
φαρισαίων ταῦτα, οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ
καὶ εἶπον αὐτῷ. μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί
ἐσμεν; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς. εἰ τυφλοὶ
ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν. νῦν δὲ
λέγετε, ὅτι βλέπομεν. ἡ οὖν ἁμαρτία
ὑμῶν, μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
ι'. μῖν. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας Ἀρχὴ Εἰς ἱεραρχίας.
εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ
ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέ-
πτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος
διὰ

διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προ-
βάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ
τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει,
καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνο-
μα, καὶ ἐξάγει αὐτά, καὶ ὅταν τὰ ἴδια
πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ
ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐ-
τοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ, οὐ μὴ ἀκολουθήσω-
σιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ
οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς. ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ
ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων,
Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται
εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ
ι. ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύ-
σεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς ε. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λζ'.

Εἶπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. Διὰ τοῦτο ὁ πὴρ με
ἀγαπᾷ. ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν
μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. Οὐδεὶς
ιβ. αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθη-
μι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω
θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν
λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν
ἔλαβον παρὰ τοῦ πρς μου. Σχίσμα
οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις, διὰ
τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ
ἐξ αὐτῶν, δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται.
τί αὐτοῦ ἀκούετε; Ἄλλοι ἔλεγον ταῦ-
τα τὰ ῥήματα, οὐκ ἔστι δαιμονιζομέ-
νου. μὴ δαιμόνιον ἔχων δύναται τυφ-
λῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; Ἐγένετο δὲ
τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις, καὶ χει-
μὼν ἦν. καὶ περιεπάτει ὁ ἰς ἐν τῷ ἱερῷ
ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν
οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ. ἕως
πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ
ὁ Χς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰς. εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε.
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
πρς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ,
ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. οὐ γάρ ἐστε ἐκ
τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον
ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμά, τῆς φω-
νῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ
ἀκολουθοῦσί μοι, κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον,
δίδωμι αὐτοῖς.

Τῷ σαββάτῳ, τῆς ε. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λη'.

Εἶπεν ὁ κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Τὰ πρόβατα
τὰ ἐμά, τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ
γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι, κἀ-
γὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ
οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ
ἁρπάζει τίς αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.
Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων
πάντων ἐστί, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πρς μου. ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ,
ἕν ἐσμεν. Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λί-
θους οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς. πολλὰ καλὰ
ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πρς μου,
διὰ ποῖον ἔργον αὐτῶν λιθάζετέ με;
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι, λέ-
γοντες. περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζο-
μέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ

ὅτι

ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς. ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμί. εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι. εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

Κυριακὴ, ε'.

α. Τοῦ τυφλοῦ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου.

Ζήτει ἑωθινὸν, ή.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. λδ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παράγων ὁ ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν. ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν, καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος, καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ. πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν. ἄνθρωπος λεγόμενος ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπέ μοι. ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωάμ, καὶ νίψαι. ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ, ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει, οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους τόν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. πηλὸν ἐπέθηκέ μοι ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές. οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον. πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς, τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν, καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν. σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ. ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες,

πθ'. Περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ.

SISMANOGLIO MEGARO

οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη, πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς, οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον. ἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη, πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν. ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους, ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ. δὸς δόξαν τῷ θεῷ. ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἁμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα. ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον οὖν αὐτῷ πάλιν. τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε, τί πάλιν θέλετε ἀκούειν, μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον. σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι μωσεῖ ἐλάλησεν ὁ θεὸς, τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος, οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θυ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ. ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἤκουσεν ὁ Ἰς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ. σὺ, πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν. καὶ τίς ἐστι κε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰς, καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ

ΙΑ'.

σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη, πιστεύω κε. καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Τῇ β. τῆς ς. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. μ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνήγαγον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, κατὰ τοῦ ἰησοῦ, λέγοντες. τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν, καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸ ἔθνος. Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θυ τὰ διεσκορπισμένα, συναγάγῃ εἰς ἕν. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰς δὲ οὐκ ἔτι παρρησίᾳ περιεπά-

πά-

πάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλ-
θεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς
ιβ'. ἐρήμου, εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν,
κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῇ γ'. τῆς ς'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννου. λβ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν
οἱ φαρισαῖοι κατὰ τοῦ ἰησοῦ, καὶ εἶπον πρὸς
ἑαυτούς· θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε
οὐδὲν, ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλ-
θεν. Ἦσαν δέ τινες ἕλληνες, ἐκ τῶν
ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν
ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον φι-
λίππῳ, τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς γαλι-
λαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες. κύριε,
θέλομεν τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται φί-
λιππος, καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ. Καὶ πά-
λιν ἀνδρέας καὶ φίλιππος, λέγουσι τῷ
ργ'. ἰησοῦ. Ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέ-
γων, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ
ρδ'. υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
ι. μῖν. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου, πεσὼν
εἰς τὴν γῆν, ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μέ-
νει. ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν
ρε'. φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπο-
γ. λέσει αὐτήν. καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώ-
ρς'. νιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοί διακο-
ι. νῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται, καὶ
ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ
ρζ'. πατήρ. Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται καὶ
τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύ-
της. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥ-
ρη'. ραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνο-
μα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδό-
ξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος
ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γε-
γονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον, ἄγγελος αὐτῷ
λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ἰησοῦς, καὶ εἶπεν.
οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ
δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τού-
του. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκ-
βληθήσεται ἔξω, κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ
ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυ-
τόν. τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θα-
νάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ὄχλος. ἡμεῖς ἠκούσαμεν
ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἔτι μι-
κρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι. πε-
ριπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ
σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ περιπα-
τῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.
ιβ'. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ
φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Τῇ δ'. τῆς ς'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννου. μγ'.

Εἶπεν ὁ κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γέ-
νησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀπελ-
θὼν, ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ
αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν
αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτὸν, ἵνα ὁ
λόγος ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, Ἡσαΐας
ὃν εἶπε. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡ-
μῶν, καὶ ὁ βραχίων κυρίου, τίνι ἀπεκαλύ-
φθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύ- ρθ'.
ειν ὅτι πάλιν εἶπεν ἡσαΐας. Τετύ-
φλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ
πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα
μὴ

" μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσω-
" σι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰά-
ρι΄. ι. σωμαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν ἡσαΐας,
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡ-
μολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γέ-
νωνται. ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν
τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον, ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ
ρια΄. α. θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε, καὶ εἶπεν. ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ'
εἰς τὸν πέμψαντά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐ-
ριβ΄. ι. μὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ
φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μεί-
νῃ, καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ
μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ
γὰρ ἦλθον, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλ-
λ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

κδ΄. Τῇ ε΄. τῆς ἀναλήψεως, τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ ὄρθρου, Ζήτει ἑωθινὸν, γ΄.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ριδ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ
νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. Πτοη-
θέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδό-
σμ΄. δ΄. κουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλο-
γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς
πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. ψη-
λαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρ-
κα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεω-
ρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔ-
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πό-
δας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς
χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς. τμα΄. ι.
ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέ-
δωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ
ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν, ἐνώ-
πιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. οὗ- τμβ΄. ι.
τοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς,
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι
πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ
μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς,
περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν,
τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς, ὅτι οὕτως γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει
παθεῖν τὸν χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρ-
ξάμενον ἀπὸ ἱλημ. Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ μάρ-
τυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὑ-
μεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἱλημ, ἕως
οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξή-
γαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω, ἕως εἰς βηθανί-
αν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐ-
λόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐ-
λογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν
εἰς ἱλημ, μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν
διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες, καὶ εὐ-
ιδ΄. λογοῦντες τὸν θεόν. ἀμήν.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς ς΄. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μζ΄.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Μὴ ρκζ.
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. Πιστεύε-
τε εἰς τὸν θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου, μοναὶ πολλαί εἰσιν.

εἰ δὲ

SISMANOGLIO

εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν, πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν. ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε, καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ θωμᾶς. κέ, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις; καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πρα μου ἐγνώκειτε ἄν. καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος. κέ δεῖξον ἡμῖν τὸν πρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με; Φίλιππε, ὁ ἑωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πρα. καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πρα; οὐ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
ιδ'. Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν.

Σαββάτῳ, ϛ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μή.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι,
ρκυ'. ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν.
εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει. ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ. ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πρς μου. καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

ιζ'. Κυριακῇ, ζ'.

Τῶν ἁγίων πρων. Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, Ζήτει ἑωθινὸν, ι'. τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νϛ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ ἰς τοὺς ρογ'. ι'.
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐνόν, εἶπε. Πὲρ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε. καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε

τὸν

SISMANOGLIO MEGARO

τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστει-
λας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα
ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ
δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν δό-
ξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ, τῇ
δόξῃ, ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶ-
ναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνο-
μα τοῖς ἀνθρώποις. οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ
κόσμου, σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδω-
κας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν
ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι,
παρὰ σοῦ ἐστιν. ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδω-
κάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλα-
βον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ
ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν, ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ. οὐ περὶ
τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδω-
κάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι
ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν,
καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν
τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου. οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα, καὶ
οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν
δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν
τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν
ΙΔ'. ἐμὴν, πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.

Τῇ β'. τῆς η'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Μὴ
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δει-
λιάτω. ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑ-
πάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγα-
πᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πο- ρλβ'.
ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μου,
μείζων μού ἐστί. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν,
πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύση-
τε. οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν.
ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ
ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ
κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς
ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτως ποιῶ. ἐγεί-
ρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ΙΕ'.
ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γε-
ωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέ-
ρον καρπὸν, αἴρει αὐτὸ, καὶ πᾶν τὸ καρ-
πὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείο-
να καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί
ἐστε, διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν.
μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Κα-
θὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέ-
ρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμ-
πέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ
μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς
τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κά-
γὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν,
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.
Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω
ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγου-
σιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίε-
ται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥή-
Ις'. ματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε,
αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Τῇ γ'. τῆς η'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νγ'.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἔρ- ρμς'.
χεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑ- α'.
μᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ
θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ
ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ
ταῦ-

ταῦτα λελάληκα ὑμῖν; ἵνα ὅταν ἔλ-
θῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ
ρμζ'. εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρ-
χῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν
δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με,
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, ποῦ ὑπά-
γεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδί-
αν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑ-
μῖν. συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλ-
θω. Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ πα-
ράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς.
ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν
κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιο-
σύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας
μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. περὶ δικαιο-
σύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ
οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με. περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι
ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου, κέκριται. Ἔτι
πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασ-
θε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,
ιϛ'. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Τῇ δ'. τῆς η'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. νδ'.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάν-
τα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι. διὰ τοῦτο
εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με,
ρμη'. γ'. καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν
ρμθ'. ε'. ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους.
τί ἐστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
σθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα; Ἔλεγον οὖν, τοῦτο τί ἐστιν, ὃ λέγει,
τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. Ἔ-
γνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτῆ-
σαι, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
σθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ
κόσμος χαρήσεται. Ὑμεῖς δὲ λυπηθή-
σεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν, εἰς χαρὰν
γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην
ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς. ὅταν δὲ
γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεν-
νήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς
οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε. πάλιν δὲ ὄ-
ψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ
καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν, οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀ-
ιϛ'. μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήση-
τε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ρν'. δ'.
ὑμῖν.

Τῇ ε'. τῆς η'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. νε'.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐ-
δὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε, καὶ λή- ρνα'. ι'.
ψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρω-
μένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελά-
ληκα ὑμῖν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκ
ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλ-
λὰ παρρησίᾳ, περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ
ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου αἰτήσεσθε. καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. αὐ-

SISMANOGLIO MEGARO

τὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς
ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον. πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. ἴδε νῦν παῤῥησίᾳ λα-
λεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδὲ μίαν λέγεις. νῦν
οἴδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν
ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύο-
ρνβ. δ. μεν, ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται
ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆ-
ρνγ. ε. τε. καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ
ΙΖ. ἐστί. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν
ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς ε. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νζ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπε. κα-
θὼς σὺ πάτερ ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσ-
μον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσ-
μον. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυ-
τὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀ-
ληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ
λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ. ἵνα πάντες ἓν ὦσι,
καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν. ἵνα ὁ
κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς
ἡμεῖς ἓν ἐσμέν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ
ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἓν,
καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ
ἠγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέ-
λω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ'
ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν,
ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ ρνδ. γ.
καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ
κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων. καὶ ρνε. ι.
οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου. καὶ γνω-
ΚΑ'. ρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν
αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Σαββάτῳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυ-
τὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ σίμωνι πέτρῳ.
Σίμων ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τού- ρκζ θ.
των; λέγει αὐτῷ. ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φι-
λῶ σε. Λέγει αὐτῷ. βόσκε τὰ ἀρνία μου.
Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον. σίμων ἰω- σκη. ι.
νᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ. ναὶ κύριε, σὺ
οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ. ποίμαι-
νε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρί- σκθ. θ.
τον. σίμων ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ
πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς
με, καὶ εἶπεν αὐτῷ. κύριε, σὺ πάντα οἶδας,
σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς. βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες
σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες.
ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς
σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ
θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ
θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο
εἰπὼν, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Ἐ-
πιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος, βλέπει τὸν
μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦν-
τα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ

στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε, κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος, λέγει τῷ ἰησοῦ. κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα
κ΄ βιβλία. ἀμήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξδ΄.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς,
ζ΄ λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίονται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Τῆς λειτ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κζ΄.

Ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἱστήκει ὁ ἰησοῦς καὶ ἔκραζε, λέγων. Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος. οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν. οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.
Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες πβ΄ ζ΄
τὸν λόγον, ἔλεγον. οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ πγ΄ ζ΄
χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον. μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαβὶδ, καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν δαβὶδ, ὁ χριστὸς
ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένε- πδ΄ ι΄
το δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πέ δ΄
πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑ- πς΄ ι΄
πηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι. διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται. οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν. μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐλάλησε, Διακο-
λέγων. ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ὁ πή πδ΄.
ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.